

[Aksel Larsen.]

aftale, som derpå skal løbe videre, selv om der har været afholdt to eller tre valg, siden aftalen blev truffet; men naturligvis, hvis alle fire partier står ved den, så er der jo nok ingenting at gøre. Men jeg kan ikke indse, at en sådan aftale, som i det mindste må være teknisk forældet, skulle forhindre, at man undersøgte, om der kunne foretages besparelser på de militære budgetter.

Jeg kan for øvrigt erindre, at der — jeg kan ikke præcis sige ved hvilken lejlighed — har været gennemført visse, omend beskedne besparelser på militærbudgettet, uden at derfor hr. Poul Møller sagde, at det var et brud på forsvarsforliget, og jeg ved da, at naturligvis findes der dér ligesom på civilbudgetterne muligheder, hvis man blot går dem igennem med en tættekam. Det kunne vel også tænkes, at man i betragtning af den situation, vi er inde i, undersøgte, om man ikke i hvert fald kunne spare på den måde, at man udskød visse påtænkte bevillinger til nyanskaffelser, materielanskaffelser og noget lignende, og jeg forstår på finansministeren, at man er villig til at overveje dette. Jeg er klar over, at man ikke i dag kan sige, hvor meget det kan komme til at andrage, eller hvordan det skal ske; men hovedsagen er, at det bliver undersøgt, og at der er god vilje til stede, og vi ved jo da i hvert fald nu, at det er der fra regeringspartiets side, det er der fra det radikale venstres side, og det er der fra socialistisk folkepartis side, og jeg kan ikke tænke mig, at det konservative folkeparti vil hævde, at de som et mindretal i denne sal skal være mere bestemmende for, hvad der skal ske, end et stort flertal.

Derpå vil jeg sige til hr. Hilmar Baunsgaard, at jeg ved jo godt, at han synes, at der kun er skævheder ved det ene af lovforslagene, nemlig det om engangsskatten; men der er minsandten også skævheder ved det andet forslag, det er der ved begge forslag, men sådan matematisk retfærdighed og ligelighed kan nu simpelt hen ikke opnås ved den slags foranstaltninger, og det kan vel ikke opnås ved nogen som helst lovgivning i øvrigt. Det, der er forholdet, er, at hr. Hilmar Baunsgaard af grunde, jeg ikke helt forstår, er modstander af denne ekstraskat. Jeg har ikke noget imod, at hr. Hilmar Baunsgaard vil spare, det vil vi

alle sammen, og så kan vi jo undersøge, hvad der kan spares; men jeg synes, at hr. Hilmar Baunsgaard som det radikale venstres ordfører skulle have skånet tinget for at høre på, at han nu gør sig til talsmand for den spareidé, hr. Poul Møller serverede tidligere, nemlig at det var på sådan noget som boligbyggeriets område, der skulle spares.

Naturligvis kan hr. Poul Møller sofistisk sige: ja men det er jo ikke en nedskæring, det er jo kun en mindre stigning. Men se, der er jo blot det ved det, at denne stigning er indkalkuleret i planerne for, hvordan det skal gå med jordkøb, byggemodning og andre spørgsmål, der har vital betydning for kommende års boligbyggeri, og derfor bliver det i praksis en nedskæring, hvis man rører ved dette. Jeg tror, man skal lade den tanke ligge, for det kan godt være, der kan findes besparelser andre steder — jeg tror det — både på civil- og på militærbudgetterne, men jeg tror ikke, det kan skåne os for engangsskatten; jeg tror, der bliver brug for pengene, og jeg kan selvfølgelig ikke tilslutte mig hr. Niels Westerby's geniale idé, at det hele skal ordnes ved hjælp af en 15 pct.s moms i stedet for en 10 pct.s moms. Det ville jo ganske vist give penge nok — ja, jeg ved godt, der var koblet noget til, men det var dog det essentielle, at momsen skulle sættes op til 15 pct. Det kan jeg ikke tilslutte mig. Jeg kunne lade det være nok med dette og så henvise til, hvad jeg tidligere har sagt; men jeg bliver dog nødt til at komme med en bemærkning i anledning af diskussionen mellem hr. Per Hækkerup og hr. Kai Moltke om, hvorvidt der bliver begået brud på samarbejdsaftalen eller ikke bliver begået brud på den, og hvornår. Det forekommer mig, at den diskussion kan man spare sig. Hvis der ved socialistisk folkepartis holdning eller ved en del af socialistisk folkepartis holdning ved afstemningen om disse regeringsforslag sker det, at regeringen kommer i mindretal og der udskrives valg, så er det jo ganske ligegyldigt med det juridiske ansvar og den juridiske formulering; så er samarbejdsaftalen forsvundet, og så behøver man ikke at gøre noget væsen ud af det dér eller overhovedet diskutere det. Det er jo sagen i al sin enkelthed.

Hilmar Baunsgaard: Det ærede medlem hr. Per Hækkerup, som jo, sin facon tro,